

آیین نامه نحوه مصرف اعتبارات تحقیقاتی موضوع تبصره ۱۶ قانون متمم بودجه سال ۱۳۶۱ و بندهای «ت» و «ث» تبصره ۷۵ قانون بودجه سال ۱۳۶۲ کل کشور

ماده ۱- اعتباراتی که تحت عنوان برنامه‌های تحقیقات دانشگاهی و تحقیق و بررسی در قانون بودجه کل کشور و یا ضمن بودجه شرکتهای دولتی تصویب شده و یا می‌شود و همچنین مصرف اعتباراتی که از محل ردیفهای مربوط به اعتبار دولت به امور فوق اختصاص داده می‌شود با رعایت مفاد قانون بودجه مربوط و قانون نحوه هزینه کردن اعتباراتی که به موجب قانون از رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی هستند و همچنین مفاد این آیین نامه قابل مصرف می‌باشد و از شمول قوانین و مقررات مغایر مستثنی است.

ماده ۲- سهم اعتبارات مربوط به هزینه‌های پرسنلی، اداری، سرمایه‌ای و پرداختهای انتقالی در حدود اعتبارات مصوب و تفکیک مواد هزینه توسط دستگاه اجرایی مربوط تعیین و پس از رسیدگی و تایید شورای پژوهشهای علمی کشور و مبادله موافقتنامه با سازمان برنامه و بودجه با رعایت مفاد ماده ۱ قابل مصرف است.

تبصره- خرید هرگونه ساختمان از محل اعتبارات موضوع این آیین نامه مجاز نمی‌باشد.

ماده ۳- وجوه لازم برای انجام هزینه‌های موضوع این آیین نامه در حدود اعتبارات تخصیص یافته بر اساس دستور بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط یا مقام مجاز از طرف ایشان و درخواست وجه در مورد دستگاههایی که دارای ذیحساب می‌باشد از طرف ذیحساب و در مورد سایر دستگاهها از طرف مدیر مالی توسط خزانه به حساب دستگاه مربوط که از طرف خزانه افتتاح می‌شود منتقل خواهد شد. استفاده از حساب مذکور با امضای مشترک بالاترین مقام دستگاه دارنده اعتبار یا مقام مجاز از طرف ایشان و ذیحساب و یا مدیر مالی حسب مورد مجاز می‌باشد.

ماده ۴- مسوولیت تشخیص و تعهد و تسجیل و صدور حواله به عهده بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط یا مقام مجاز از طرف ایشان می‌باشد.

ماده ۵- تامین اعتبار در مورد دستگاههایی که دارای ذیحساب می‌باشند به عهده ذیحساب و در مورد سایر دستگاهها به عهده مدیر مالی دستگاه دارنده اعتبار می‌باشد.

ماده ۶- دستگاه اجرایی مربوط می‌تواند برای انجام هزینه‌های ضروری به تشخیص بالاترین مقام دستگاه یا مقام مجاز از طرف ایشان مبلغ مناسب به عنوان تنخواه گان حداکثر تا

۲۵٪ اعتبار مربوط توسط ذیحساب یا مدیر مالی حسب مورد در اختیار واحدهای ذیربط قرار دهد مشروط بر آنکه از حدود اعتبارات تخصیص یافته تجاوز نکند، پرداختهای بعدی در مقابل ارائه اسناد هزینه مجاز است.

ماده ۷- طرحها و فعالیتهای تحقیقاتی دستگاه اجرایی باید به تایید کمیته یا شورای تخصصی متشکل از حداقل پنج نفر از کارشناسان صاحب نظر به انتخاب و یا حکم بالاترین مقام دستگاه دارنده اعتبار برسد.

ماده ۸- طرحها و فعالیتهای تحقیقاتی موضوع آیین نامه به ترتیب اولویت زیر به مرحله اجرا گذارده می‌شود:

الف- توسط دستگاه اجرایی مربوط

ب- انعقاد قرارداد با دانشگاهها و موسسات آموزش عالی یا پژوهشی با سازمانها و مراکز و شرکتهای و موسسات تحقیقاتی دولتی.

پ- اشخاص حقوقی بخش خصوصی و اشخاص حقیقی.

تبصره- صلاحیت علمی و توانایی تحقیقاتی اشخاص حقوقی و حقیقی بخش خصوصی باید قبلاً به تایید مرجع مذکور در ماده ۷ برسد.

ماده ۹- کلیه قراردادهای مربوط به اجرای طرحها و فعالیتهای خدمات تحقیقاتی باید با رعایت مفاد این آیین نامه تهیه و به امضاء بالاترین مقام دستگاه دارنده اعتبار یا مقام مجاز از طرف ایشان برسد. در قراردادها باید پیش‌بینی‌های لازم جهت پیش‌پرداخت ارائه صورتحساب، صورت وضعیت، گزارش کار و نحوه پرداختهای بعدی به عمل آید. پرداخت هرگونه وجهی به طرف قرارداد فقط در اجرای قرار داد مجاز است.

تبصره ۱- دستگاه اجرایی مجاز است براساس ضوابط خود به تشخیص و دستور بالاترین مقام دستگاه اجرایی یا مقام مجاز طرف ایشان مبلغی مناسب با نوع و مبلغ قرارداد به صورت پیش‌پرداخت و حداکثر به میزان پیش‌بینی شده در قرارداد در اختیار طرف قرارداد بگذارد.

تبصره ۲- در صورتی که طرف قرارداد سازمانهای دولتی موضوع بند (ب) ماده (۸) باشند اخذ ضمانت نامه در قبال اجرای قرارداد ضرورت ندارد ولی در مواردی که طرف قرارداد اشخاص حقیقی یا حقوقی غیردولتی موضوع بند (پ) ماده (۸) باشند دستگاه دارنده اعتبار مکلف است به تشخیص بالاترین مقام دستگاه با توجه به موضوع و مبلغ قرارداد تضمین مناسبی از طرف قرارداد اخذ نماید.